

det forekommer mig, at der, siden vi hørte disse Udtalelser fra dette Partis Ordfører, er sket adskilligt, som kaster et underligt Lys over disse Udtalelser. Jeg skal minde om de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Viborg (Ravn), hvor han satte Grænser for den Varme, der maatte være fra det Partis Side over for Venstre. Jeg tror ikke, der er nogen, der vil tage hans Sætten Grænse til højre Side alvorligt, navnlig ikke efter at det ærede Medlem har udtalt sig beklagende over, at man fra vor Side ikke forstod at staa i det rette Forhold til det estrupske Højre. Men der er ogsaa sket mere, som kaster et underligt Skær over de Forsikringer, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) fremkom med. Vi have nemlig i disse Dage set en Valgkamp her i Landet, og det er under denne blevet offentlig udtalt fra et fremragende Medlem af det moderate Parti, at man inden for dette Parti hos alle tilstedeværende var enig om at ønske Fremme for en Kandidat, der bejlede til Vælgerne ved stærkt og kraftigt at angribe Venstre-reformpartiet. Jeg har hørt Rygte om, at der skal være nogle Medlemmer af det moderate Parti, der ere meget uenige i denne Betragtning, men hvis det er rigtigt, vilde det sikkert være paa Tide, at disse Medlemmer skarpt og tydeligt understregede dette over for Befolkningen, og de kunne utvivlsomt ikke understrege det tydeligt nok, derfor vilde det sikkert være heldigst, om de valgte den Form straks, heller i Dag end i Morgen, at udtræde af dette Parti. De moderate have haft en Lejlighed til at stille sig i et forstaaende Forhold over for Venstre, den Gang Befolkningen havde dømt Forliget, og Venstre-reformpartiet førte an i Arbejdet for at fremme Venstres Sager. De fulgte ikke denne Adgang. Tværtimod søgte de at skade Venstre saa meget som muligt, det vide vi alle. Nu have vi faaet et Venstreministerium, og hvis der i dette Parti virkelig findes Mænd, der for Alvor ville være med til at fremme Venstres Sager, tror jeg som sagt, at det er paa den højeste Tid, at de vise dette paa en saa tydelig Maade, at det ikke kan misforstaaes, saa vil der ventelig ogsaa findes Former, under hvilke de ville kunne fortsætte deres politiske Arbejde paa en mere tilfredsstillende Maade.

Ogsaa fra Socialdemokratiet have vi hørt om Loyalitet over for Venstre, og hermed indledes jo fra det Partis Side en ny Taktik over for Regeringen og over for

Venstre-reformpartiet. Thi det vil neppe lykkes de socialdemokratiske Talere at klare dette over for Befolkningen, at den Taktik, de fulgte i Fjor, paa nogen som helst Maade skulde kunne betegnes som Loyalitet. Jeg hilser det med Tilfredshed, at man ogsaa fra denne Side synes at ville stille sig i et forhandlende Forhold, et mere udpræget forhandlende Forhold over for vort Parti, og jeg føler mig overbevist om, at hvis man virkelig for Alvor vil følge den Taktik, man har bebudet i det Foredrag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) holdt en af de første Dage af Finanslovsdebatten, vil det ogsaa kunne sætte gode Frugter. Men til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som har søgt at benægte, at der var en dobbelt Taktik i Socialdemokratiets Holdning, skal jeg dog sige, at en Dobbelttaktik se vi Eksempler paa netop i disse Dage. Thi medens vi her inde høre de dæmpede Melodiers Taktik, hører dette lyde fra de socialdemokratiske Talere, saa er der jo ude i Landet — og et Parti bestaar jo ikke alene af Rigsdagsmænd, men lige saa vel af andre politiske Tillidsmænd og af Pressen — andre Signaler, der høres, og det forekommer mig, at der bliver ikke saa lidt slaaet paa Stortromme, som om det gjaldt Kamp. Jeg tror, det vilde være heldigt, om Socialdemokratiet søgte at bringe deres Taktik over hele Linien i god Samklang. Jeg vil i alt Fald for mit Vedkommende sige, at før jeg ser, at man ogsaa begynder paa de dæmpede Melodier i de andre Afdelinger ude i Linien, stoler jeg ikke saa overmaade meget paa de dæmpede Melodiers Taktik.

Til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) skal jeg kun komme med en ganske enkelt Bemærkning. Jeg skal slet ikke komme ind paa de forskellige Spørgsmaal, det ærede Medlem har fremdraget her i Tinget. Jeg tror, der er talt rigeligt om disse enkelte Eksempler, men jeg skal kun i al Almindelighed sige derom, at jeg nærer ligesom han den varmeste Interesse for de Spørgsmaal, som han har fremdraget, og naar han specielt har beklaget sig over, at han ikke havde Venstrepressens Støtte, skal jeg sige ham, hvorledes han kan faa den i højere Grad, end Tilfældet er nu. Jeg tror ikke alene, at det gælder mig, men at det gælder enhver Venstre-redaktør her i Landet, at man meget beklager, at den socialdemokratiske Presse ikke tager det nøjere, end den gør, naar den fremdrager de Forhold, den sy-